

El «laboratori conceptual» d'Admetlla es mostra a Can Mario en una retrospectiva

¿El gran equipament de la Fundació Vila Casas a Palafrugell mostra en una retrospectiva tres dècades de creacions de l'artista gironí? L'escultor assegura que busca arribar «al fons de les coses» i Glòria Bosch diu que viu «en constant trànsit»

El museu Can Mario a Palafrugell de la Fundació Vila Casas obre la programació d'hivern amb una retrospectiva del gironí Pep Admetlla, un artista multidisciplinari que porta més de tres dècades creant i experimentant amb el dibuix, l'arquitectura o l'escultura, mogut per la curiositat i la voluntat d'arribar «al fons» de les coses.

Així ho va explicar el mateix autor i va subratllar que treballa des de la «llibertat» i envoltat de professionals de diferents àmbits de qui assegura aprendre constantment.

A la poètica de l'espai hi ha des d'obres primerenques del 1988 fins a les darreres que ha fet en una mena de «laboratori conceptual», on ha volgut mostrar el seu procés creatiu «en constant trànsit», segons la comissària, Glòria Bosch.

Llibretes, el punt de partida

No hi falten tampoc les llibretes, el punt de partida on anota les idees i reflexions de cada treball que fa.

En una sala més petita, també s'exposa 7 portes +1, una sèrie de vuit dibuixos de l'artista fets en blanc i negre sobre l'exili.

«He deixat de preguntar-me el que faig, alliberat del fet d'estar subjecte a determinats àmbits» afirmava divendres Pep Admetlla durant la presentació de la mostra, que va quedar inaugurada dissabte.

Durant la seva intervenció, va explicar que es considera un autor que treballa diferents disciplines «sense complexos», conscient de les pròpies limitacions. Unes mancances que procura corregir envoltat de persones i de referents, com ara el desaparegut escultor Francesc Torres Monsó o l'arquitecte Quim Español.

L'artista va explicar que quan la curiositat el va portar fins a l'anatomia va decidir fer classes de medicina i disseccions per poder aprofundir en allò que li interessava en aquell moment.

Afronta aquesta retrospectiva amb «il·lusió» i la veu com a una «oportunitat» de veure's a si mateix i de comprovar que, en el fons, les seves primeres obres sobre la Ciutat Invisible –un projecte que l'interpel·la constantment– no es diferencien massa del que ha estat fent en les seves darreres creacions.

«Estic conformant aquesta gran ciutat que vaig començar quan tenia 23 anys i l'estic construint; és un créixer de manera constant i intentant adquirir la formació adequada per cada treball que faig».

Un dels reptes que va destacar a l'hora de fer l'exposició ha estat seleccionar el material que s'hi exposa i de fet fins a l'últim moment ha aportat obra, alguna d'inèdita feta fa pocs mesos.

La comissària Glòria Bosch va destacar la influència que té la literatura i autors com Italo Calvino i Paul Valéry en l'obra d'Admetlla.

En total es poden veure una vintena de peces entre dibuixos, escultures, maquetes i també les llibretes, un element indispensable per entendre la seva manera de fer ja que és el punt de partida de cadascuna de les creacions on anota les reflexions i les acompanya de dibuixos i fotografies.

La sala annexa que exposa 7 portes +1 i una sèrie de vuit dibuixos fets a carbonet en blanc i negre vol aportar una reflexió sobre l'exili i la necessitat de la humanitat de «trobar una porta oberta al seu món i un espai buit per esperar la mort».

L'amic Torres Monsó

El projecte va començar a París en veure un monument on hi havia el nom de persones mortes en un camp de

concentració. I mentre estava en ple procés creatiu, va saber de la mort de Torres Monsó, un fet que el va afectar molt i que va fer que l'obra guanyés en intensitat i dolor.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2017/01/23/laboratori-conceptual-dadmetlla-mostra-can/825223.html?utm_source=rss